

OMAGIUL

Rolea Nicolae

(în memoria domnului Corneliu Vadim TUDOR)

Ar trebui să ne oprim din scris

Ar trebui să ne oprim din scris
Planeta plânge sfârtecătă,
Tu pentru noi ai fost aici trimis
Dar ai plecat spre altădată.

Mai plânge piatra pe un fir de râu
Și fagii plâng peste destine,
Și moartea vine ca un negru brâu
Prin cetini de iubiri creștine...

Ar trebui să ne îngropăm și noi
Să-l ridicăm din cele duse,
Să ștergem patimi multe și nevoi
Când duhul negru ni-l răpuse.

Tu cheamă-l, Doamne, lângă tine
Și zilnic să-i oferi câte-o cafea,
Neamul românesc printre suspine
Te roagă să-l primești în slava ta!

Și peste noi mai vine o înserare
E oare ceasul vieții cel mai greu?
Iar tâmpla mea ascunsă-n floare
Aprinde lumânări din trupul meu...

Și mă așez la ceasul despărțirii
Pe lutul primitor și răscolit
Și Ziua Crucii-n centrul nemuririi
Destinul tău pe cer l-a primenit...

O vorbă îți mai spun acum, părinte,
Să-ți ungă rana vieții cu balsam:
În loc de grâu, noi așezăm cuvinte
Să-ți facem o colivă... pentru neam.

Și peste noi mai vine o înserare
E ,totuși, ceasul vieții cel mai greu,
Iar tâmpla mea ascunsă-n floare
Ți-aprinde lumânări din trupul meu...

14.09.2015